

POSTANOWIENIE

Dnia 13 maja 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Zawistowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Jan Górowski

ze skargi powoda

o wznowienie postępowania zakończonym prawomocnym wyrokiem Sądu

Apelacyjnego

z dnia 10 marca 2009 r., sygn. akt I ACa (...)

w sprawie z powództwa D. W.

przeciwko G.(...) Bank Spółce Akcyjnej w G.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 13 maja 2010 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 30 listopada 2009 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1. odrzuca zażalenie w części dotyczącej przyznania wynagrodzenia pełnomocnikowi z urzędu (pkt II zaskarżonego postanowienia),**
- 2. w pozostałej części zażalenie oddala,**
- 3. zasądza od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego na rzecz adwokat K. M.-D. kwotę 3600 zł (trzy tysiące sześćset), dodatkowo ze stawką podatku VAT tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi w postępowaniu zażaleniowym.**

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 30 listopada 2009 r. odrzucił skargę D. W. o wznowienie postępowania zakończony wyrokiem tego Sądu z dnia 10 marca 2009 r. i przyznał jego pełnomocnikowi z urzędu kwotę 500 zł tytułem kosztów udzielonej skarżącemu pomocy prawnej.

W zażaleniu na to postanowienie skarżący zarzucił naruszenie art. 410 k.p.c. w zw. z art. 403 § 2 k.p.c., sprzeczność istotnych ustaleń sądu z treścią materiału dowodowego oraz naruszenie przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielanej z urzędu. Wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W zażalenie bezzasadnie zarzucono, że ocena dopuszczalności skargi o wznowienie postępowania nie obejmuje oceny, czy powołana przez skarżącego podstawa wznowienia rzeczywiście istnieje i sąd powinien ograniczyć się do jej strony formalnej i ocenić wyłącznie, czy skarżący powołał ustawową podstawę wznowienia. W nowszym orzecznictwie przeważa trafny pogląd, że skarga o wznowienie postępowania podlega odrzuceniu nie tylko wtedy, gdy powołana w niej podstawa wznowienia została sformułowana w sposób nie odpowiadający ustawie, ale także wówczas, gdy wskazane w niej okoliczności wprawdzie dadzą się podciągnąć pod przewidzianą w ustawie podstawę wznowienia, ale w rzeczywistości podstaw ta nie występuje. Sąd Apelacyjny stwierdził, że podstawą skargi o wznowienie postępowania było ujawnienie nowych dowodów (art. 403 § 2 k.p.c.), czego skarżący w zażaleniu nie kwestionuje, podobnie jak stwierdzenia, że dowody z dokumentów, które skarżący powołał podstawę wznowienia noszą daty poprzedzające wydanie wyroku. Sąd Apelacyjny stwierdził również, że powód dysponował tymi dowodami w toku postępowania, a jedynie jego pełnomocnik nie przedłożył ich sądowi. W zażaleniu skarżący nie wskazał okoliczności i argumentów, które podważałyby zasadność tych ustaleń poza ogólnym stwierdzeniem, że skarżący odbywał karę pozbawienia wolności, przez co wszelka korespondencja dociera do niego z opóźnieniem, co nie pozwala przyjąć, że dowody powołane jako podstawa wznowienia nie były i nie mogły być przez niego powołane w toku postępowania, którego dotyczy skarga o wznowienie.

Z przyczyn wyżej wskazanych zażalenie kwestionujące odrzucenie skargi o wznowienie postępowania było pozbawione uzasadnionych podstaw i podlegało oddaleniu na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.

W pozostałym zakresie zażalenie było niedopuszczalne i podlegało odrzuceniu na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

Art. 394¹ § 1 pkt 2 k.p.c. dopuszcza bowiem zażalenie do Sądu Najwyższego od postanowień sądu drugiej instancji rozstrzygających jedynie co do kosztów procesu, które nie były przedmiotem rozstrzygnięcia sądu pierwszej instancji. Stosownie do art. 98 § 1 k.p.c. pojęcie kosztów procesu odnosi się do kosztów celowego dochodzenia praw i celowej obrony należnych przeciwnikowi. Nie należą do nich koszty zastępstwa prawnego z urzędu, zasądzone na rzecz pełnomocnika z urzędu od Skarbu Państwa.